

sted (Zahle). Det ærede Medlem demonstrerede forleden Aften paa den ham ejendommelige Maade, at nu kunde Møens-Kredsens Vælgere, naar de havde selv ganske elementære Sager at bringe frem, være fritagne for at henvende sig til deres lovlige valgte Folketingsmand. De kunde blot henvende sig til Borgmesteren i Stege, saa kom deres Sager frem i Rigsdagen og bleve varetagne paa god og behørig Vis. Naa, det maa være en Sag mellem det ærede Medlem og Folketingsmanden fra Stege (Jessen). Men jeg vil dog ikke undlade at bemærke, at naar jeg har været i det Tilfælde, at man er kommen til mig og har spurgt, om jeg vilde indbringe et Andragende, spurgt med den Motivering, at man varsaa uheldig at være repræsenteret af Hr. Socialdemokrat den eller Hr. Højremand den og ikke syntes om at anmode ham om at indbringe paagældende Andragende, har jeg svaret dem: Den Sag har intet med Politik at gøre. Naar Folketingsmanden er valgt, er han hele Kredsens Repræsentant, og derfor maa jeg anbefale Dem at benytte Deres egen Folketingsmand; det har ingen Indflydelse paa Sagens Afgørelse, om Andragendet bliver indbragt af en Venstremand, en Højremand eller en Socialdemokrat. I mange af disse Tilfælde har man rettet sig efter denne Henstilling. Det ærede Medlem finder ikke Anledning til at optræde paa den Maade. Det bliver hans Sag, men jeg synes unægtelig, at han, naar han er gaaet den anden Vej, i hvert Fald kunde have gjort det mindre demonstrativt, end han gjorde. Det er jo ikke Sæd og Skik, naar man indbringer et Andragende i Tinget, at man optræder, som naar man forelægger et Lovforslag. Man bærer sig i Almindelighed saadan ad, at man lægger det op i Bureauet eller lader et Bud bringe det op i Bureauet, hvorefter det bliver journaliseret, og en Meddelelse om dets Fremkomst gives Tingets Formand, der saa meddeler fra Formandspladsen, at der ved det og det Medlem er indbragt et Andragende om den eller den Genstand, som vil blive henvist til det Udvalg, hvor Sagen hører hjemme og maa behandles. Denne Fremgangsmaade kender det ærede Medlem meget vel. For saa vidt et Andragende samtidig skal tilsendes vedkommende Minister, sætter man blot et 5 Øres Frimærke paa en Konvolut, hvori det er lagt, og lader Posten besørge det op i Ministeriet; eller hvis man mener, at det er nødvendigt, at det gaar særlig højtideligt til, gaar man selv op i det ministerielle Kontor, men man avterer ikke i en politisk Tale her

i Salen, at man vil overrække Ministeren Andragendet.

Men det ærede Medlem, der skulde demonstrere, at nu kunde Møens Borgeres og Møens-Kredsens Interesser blive varetagne udenom den valgte Folketingsmand, skulde absolut gøre det med al den Alarm, han nu en Gang fandt det rigtigt at omgive denne Handling med. Det skulde jeg dog ikke have opholdt mig ved, hvis ikke det ærede Medlem havde sluttet sine Bemærkninger, da han forelagde — ikke indbragte, men forelagde — Andragendet, med følgende: „Naar jeg siger til den højtærede Minister i det nuværende moderate Ministerium, at Frede Bojsen var med til at anbefale Andragendet, tror jeg, det vil blive modtaget med Velvillie, naar jeg ved Slutningen af min Tale overrækker Andragendet til den højtærede Minister“. Hvis jeg ikke forlængst havde opgivet at tage det ærede Medlem alvorligt, vilde jeg selvfølgelig nu have spurgt det ærede Medlem om, med hvilken Ret han tillader sig her i Tinget at insinuere, at det skulde have nogen som helst Indflydelse paa min Stilling til eller Overvejelse af et saa ligefrem sagligt Spørgsmaal som Afgørelse af dette Andragende, at det var anbefalet af Bojsen eller af det ærede Medlem, om det var anbefalet af politiske Meningsfæller eller af politiske Modstandere. Hvis jeg, som sagt, ikke forlængst havde opgivet at tage det ærede Medlem alvorligt, vilde jeg gøre ham et saadant Spørgsmaal og maa-ske føje til: Hvor er der noget i min Virksomhed i Rigsdagen eller paa denne Plads, hvor jeg nu staar, der begrundes, at det ærede Medlem fremsætter en saadan Insinuation? Jeg retter ikke dette Spørgsmaal til ham af den nys nævnte Grund, men jeg kunde have Lyst efter den Anledning, som det ærede Medlem giver ved at benytte Frede Bojsens Navn i denne Forbindelse, at minde det ærede Medlem om et Mundheld, som er velkendt: Forsigtighed er en Borgmesterdyd. (*Slengerik*: Det klæder heller ikke en Minister ilde). Nej, det gør det ikke. Det ærede Medlem har ved en vis Lejlighed sat sig selv i Forbindelse med Frede Bojsen, en Omstændighed, der burde have gjort ham forsigtig med at nævne Frede Bojsens Navn i polemisk Hensigt, idet det ærede Medlem lod sig interviewe, da han overtog sin høje Stilling som Borgmester i Stege. Han udtalte ifølge dette Interview til „Politiken“, at naar han nu kom over til Møen og til Stege, glædede han sig blandt andet ogsaa til at faa manganen lun Passiar med den